

انجمن منطق ایران

بنیان‌های زیستی منطق

حامد باستین

دانشگاه تربیت مدرس

چکیده:

داروین معتقد بود که از میان همه اجزای ذهن، قدرت استدلال در راس قرار می‌گیرد. تنها افراد کمی در حال حاضر با این موضوع سر ناسازگاری دارند که حیوانات نیز از توانایی‌هایی در استدلال ورزی بهره‌مندند. این واقعیت مهمی است که با بررسی بیشتر خوی هر حیوان توسط طبیعی‌دان‌ها، نقش استدلال پررنگ‌تر و غرایز غیراکتسابی کم‌رنگ‌تر می‌شود. شاید شنیدن از قدرت استدلال در حیوانات برای ما غریب باشد. در دیدگاهی که قدرت استدلال را موهبتی فرامادی و گاهی آسمانی برای انسان می‌داند، این مساله بی‌معنی و عجیب است و البته، بیشتر فلاسفه و منطق‌دانان سنتی و کلاسیک چنین دیدگاهی به استدلال دارند. در دیدگاه زیستی، هیچ فرآیندی منشا غیرمادی ندارد و طی زمان، در موجودات مختلف تحول و در درجات مختلف بروز یافته است. موجودات و بالطبع ویژگی‌های آنها همگی در معرض فرآیند انتخاب طبیعی بوده‌اند؛ پس باید توجیهی تکاملی برای هر ویژگی و توانایی انسانی وجود داشته باشد و به علاوه، پیشینه‌ای از آن در موجودات دارای پیچیدگی کمتر از انسان نیز دیده شود. منطق نیز از این قاعده مستثنی نیست و در هر دو بعد سینتکس و سمنتیک منشا تکاملی دارد. در این ارایه، به معرفی بنیان‌های زیستی منطق به ویژه در حوزه سمنتیک خواهیم پرداخت.

دوشنبه ۲۶ آبان ۱۳۹۹، ساعت ۱۶-۱۷

سخنرانی برخط (آنلاین) از طریق پیوند زیر و انتخاب گزینه‌ی «میهمان» در دسترس است:

<https://www.skyroom.online/ch/ial/monthly>